

Izhaja 15. vsakega
meseca.
Ček. konto 11.631

POŠTAR

Letna naročnina . . Din 24.—
Polletna naročnina . . „ 12.—
Posamezna številka . . „ 2.—

Strokovni list poštних nameščencev

Štev. 11.

V Ljubljani, dne 10. novembra 1932.

IV. leto.

Ob nastopu.

V. d. direktorja pošte in telegrafa
Dr. Janko Tavzes

Z rešenjem gospoda prometnega ministra sem postavljen za vršilec dolžnosti direktorja Dravske direkcije pošte in telegrafa.

Službo nastopam v najtežjem času in v ne prevšečnih razmerah.

Zaradi finančne krize, ki globoko posega tudi v življenje naše uprave in kliče na vseh koncih in krajih po reorganizaciji stroke v smislu poenostavljenja in v cilju zmanjšanja izdatkov, se

moram tolikanj bolj zavedati odgovornega položaja, z menoj vred pa tudi vsi poštari širom Dravske banovine.

Na drugi strani je padla po krivdi razoranih razmer v naših strokovnih organizacijah zlasti v zadnjem času borbe med zlom in dobrim disciplina, z njo prepotrebni red in celo — morala. Ena mojih glavnih nalog bo, da vse te tri vsaki dobri upravi prepotrebne komponente vzpostavim in ustvarim znosljive odnose med posameznimi skupinami.

Ves svoj živi dan sem bil vajen dela, in tudi nova naloga me ne straši. V dobro naše stroke in na korist naše Domovine bom posvetil vse svoje sile. — Čestitke, ki mi prihajajo v nepričakanem številu tako od poštних nameščencev kakor iz široke javnosti, in pa zaupanje, ki ga uživam pri odločilnih činiteljih, vse to mi vžiga živo vero v ozdravljenje razmer v stroki. Številni dokazi naklonjenosti vsega, kar pri nas zdravo in trezno misli, so mi pa porok, da se lahko zanašam na krepko oporo večine našega uslužbenstva, ki se vsak dan bolj zaveda, da želim državi, stroki in njenim uslužbencem samo dobro.

S pozivom na iskreno sodelovanje v korist naše skupnosti vse pošto, telegrafsko in telefonsko osebje v Dravski banovini iskreno pozdravljam.

V Ljubljani, dne 2. nov. 1932.

Vršilec dolžnosti
direktorja pošte in telegrafa
Dr. Janko Tavzes.

Direktor Alojzij Gregorič upokojen, njegov namestnik je g. dr. Janko Tavzes.

Koncem preteklega meseca je stopil v pokoj direktor Dravske direkcije pošte in telegrafa v Ljubljani, priljubljeni g. Alojzij Gregorič. Težko je bilo slovo, saj je sedem dolgih let in še čez načeloval poštne stroki v Sloveniji ter jo spretno vodil tudi v najtežjih časih tako, da je tukajšnja direkcija zaslovela kot ena najboljših v naši domovini. Ker ni nikdar ljubil pompa in svečanosti, se je tudi sedaj poslovil skromno od svoje direkcije. Še prej pa je predal posle novoimenovanemu vršilcu dolžnosti direktorja, dosedanjemu šefu občega odseka, gosp. dr. Janku Tavzesu.

Vpokojeni direktor g. Alojzij Gregorič je rodom iz Ptuja. Rojen je bil dne 2. avgusta 1877. kot sin tamošnjega odvetnika, navdušenega naprednjaka in borca za pravice — tedaj še zelo zatiranih — Slovencev Spodnje Štajerske. Po dovršenih gimnazijskih studijah v Ptuju, Celju in Pulju je studiral pravo v Gradcu in Pragi. Čim je dosegel diplomu, je stopil v službo pri finančni deželni direkciji v Gradcu kot konceptni praktikant. To služ-

bo pa je zapustil že po dobrih dveh letih in prestopil v konceptno službo pri poštni direkciji v Gradcu. Tu se je kmalu uveljavil v upravni stroki ter si že tedaj pridobil ugled in spoštovanje.

Po prevratu se je odzval klicu domovine in kot mož, vzgojen v strogo nacionalnem duhu, zapustil dobro mesto v Gradcu ter prisel v osrčje Slovenije, Ljubljano, kjer je pomagal pri ustanovitvi tukajšnje poštne direkcije. S svojim strokovnim znanjem in prirojeno bistrostjo je mnogo pripomogel, da so se pri nas poštne razmere tako hitro uredile. Nadrejeno ministrstvo je kmalu spoznalo njegove sposobnosti in ga je v priznanje za slug imenovalo že dne 6. septembra 1919 za pomočnika prvega slovenskega poštne direktorja v Ljubljani, pokojnega dr. Janka Debelaka. To službo je opravljal z največjo vestnostjo do smrti dr. J. Debelaka, nato pa je bil dne 1. marca 1925. sam imenovan za direktorja. Z vso vnemo in elanom je nadaljeval započeto delo svojega prednika in žel zato tudi vidne uspehe. V priznanje in za-

hvalo je bil večkrat odlikovan z visokimi odlikovanji.

Obžalujemo, da ne moremo dobiti slike vpokojenega direktorja g. Alojzija Gregoriča, ki bi jo z veseljem priobčili v našem listu. Sicer pa, kdo od poštarjev ne pozna dosedanega g. direktorja po licu in njegovi mehki duši? S svojim kavalirskim nastopom in z ljubeznivostjo v službenem in privatnem občevanju je pridobival povsod le prijatelje, seveda je bilo vmes tudi nekaj takih, ki so izrabljali dobro srce.

S temi vrsticami se poslavlja od spoštovanega g. direktorja tudi naš list, želeč mu, da bi po trudapolnem delu, svest si svojih uspehov, v zadovoljstvu preživel še mnogo, mnogo lepih dni.

Novoimenovani vodja Dravske direkcije pošte in telegrafa v Ljubljani in dosedanji šef personala pri tej direkciji g. dr. Janko Tavzes se je rodil leta 1893 v Idriji kot sin rudarja. Ljudsko šolo in realko je dovršil v rojstnem kraju, po maturi pa je nastopil l. 1912 službo pri pošti Ljubljana I. Še istega leta je bil vpoklican v poštno-prometni tečaj pri direkciji v Trstu. Po dovršenem polletnem tečaju se je vrnil na glavno pošto v Ljubljani, kjer je bil zaposlen v vseh oddelkih, a največ v spediciji in pri brzozjavu. Tik pred svetovno vojno je bil premeščen na pošto Ljubljana 2 in je bil že kot pripravnik dodeljen v ambulančno službo. V tem svojstvu je bil vse do leta 1918, nato je bil vpoklican kot vojnopoštni asistent k glavnemu vojno-poštnemu uradu 195 v Casarsi na italijanski fronti. Od tu so ga dodelili v vojaško ambulančno službo, in je vozil amb. pošto Nabrežina—Motta di Livenza.

Ob prevratu je nastopil službo vnovič na pošti Ljubljana 2, kjer se je uveljavil v vseh panogah poštne službe, posebno pa ambulančne. Radi njegovih izvrstnih kvalifikacij je bil kmalu vpoklican v direkcijo in se lotil zelo delikatnega dela slovenske strokovne terminologije ter prirejanja prejšnjih nemških tiskovin za naše potrebe. V družbi z gg. Petričem, Podgornikom in pokojnim Grudnom je sedanji vršilec dolžnosti direktorja g. dr. Tavzes svojo nalogo izvrstno rešil. Tedanji direktor ljubljanske poštne direkcije, g. dr. Debelak, ga je kot nadarjenega uradnika odredil tudi v delegacijo, ki je tiskala na Dunaju prve jugoslovanske znamke. Po povratku je g. Tavzes, ki tedaj še ni bil doktor, uvedel na poštni direkciji tudi francosko dopisovanje z inozemstvom. V ta namen se je v francoščini še spopolnjeval in se vpisal tudi na univerzo. Študija se je oprijel z vso energijo moža in že po sedmih semestrih dosegel diplomu. S tem je dokazal, s koliko energijo in vztrajnostjo razpolaga. Seveda pa je to vzbudilo pri nekaternikih mnogo zavisti tako, da so ga začeli gledati postrani, kar se je pokazalo že proti koncu njegovega studija. Leta 1925. je bil brez navedbe vzroka premeščen z direkcije na pošto Ljubljana I in je moral vršiti, vprav v času polaganja izpitov težko in odgovorno službo kontrolorja v spediciji. S tega položaja si ni mogel pomagati še pol leta potem, ko si je pridobil že fakultetno diplomu. Slednjič je bil vendar premeščen nazaj na direkcijo za sekretarja VI. skupine ter je kot tak zasto-

pal hudo bolnega šefa II. odseka, sedaj pokojnega g. Vesenjaka. Nenadoma pa so se zbrali nad glavo g. dr. Janka Tavzesa črni oblaki in leta 1927. je bil premeščen v sarajevsko poštno direkcijo. Zaradi bolesti ni mogel na pot ter je bil po preteku pol leta premeščen nazaj na svoje službeno mesto v Ljubljani. S tem se pa za dr. Tavzesa še niso pričeli boljši časi. Čim je nekoliko okreval, že ga je presenetil nov dekret. Takoj po doseženem doktoratu je bil leta 1929. prestavljen za inspektorja v Zagreb, hkrati pa je tudi napredoval v V. skupino. Na tem službenem mestu je ostal vse do leta 1931., narkar se je vrnil ponovno v tukajšnje poštne direkcije.

Kmalu po povratku v Ljubljano je organiziral poštne razstave na ljubljanskem velesejmu, ki je kljub najtežjim prilikam uspela nad vse pričakovane in je bila prva te vrste v naši državi. O tej razstavi je poleg jugoslovanskih dnevnikov obširno poročal tudi naš list.

Z zakotnega mesta referenta v poštne odseku je bil v oktobru mesecu leta 1931. imenovan za šefa občega odseka naše direkcije. To odgovorno mesto je zavzemal v splošno zadovoljstvo vse do imenovanja za v. d. direktorja. Posebno široke mase poštne nameščencev so videli v njem ne samo svojega predpostavljenega, ampak tudi moža in prijatelja. Kdorkoli se je obrnil nanj, mu je

bilo gotovo ustreženo, če se je le nudila prilika za to. Nižji poštni uslužbenci, ki imajo danes vzlic nad- in podzemeljskem rovarstvu nasprotnikov priznano samostojno društvo, gotovo ne bodo mogli nikdar pozabiti dobrot, ki jim jih je nudil s svojo objektivnostjo ravno dr. Tavzes. Zato se ni čuditi, da je imenovanje dr. Janka Tavzesa za vodjo celokupne poštne uprave v Dravski banovini naletelo na odobravanje vseh treznih in razsodnih. Če pa z njegovim imenovanjem ni ustreženo kaki »vase zaverovani skupinici«, je to le zdrav pojav. Misliti je pač treba na vse!

Novoimenovani v. d. direktorja, g. dr. Janko Tavzes pa ni samo dober, vesten in koncilijanten uradnik, temveč je mož dela, ki skoro ne pozna prostega časa. Kot strokovnjak v svoji stroki je izdal že več priročnih strokovnih brošur in drugih službenih pripomočkov, zlasti pa se udejstvuje na literarnem polju. Saj so znani mnogi njegovi prevodi iz francoščine, med katerimi naj omenimo le najlepšega: »Notredamsko cerkev« Viktorja Hugoja.

Naš list, in ž njim ogromna večina poštne osebja, se imenovanja g. dr. Janka Tavzesa za v. d. direktorja iskreno veseli in mu želi obilo uspehov na jasno začrtani poti, ki je razvidna iz njegovih pozdravnih besed na čelu našega lista.

Rovarenje medju novo osnovanim udruženjem zvaničnika i služitelja.

Medju drugovima zvaničnicima i služiteljima pojavila se jedna žalosna činjenica, koju moram, da kritikujem zbog nekorektnosti nekogih drugova, koji već sada u početku nastoje, da unesu zabunu u redove, zvaničnika i služitelja i time skrše ugled druga Grabera, koji je najviše doprineo, da su se ostvarile želje sviju nas nižih službenika.

Neka ne misli drug Gašparac i Smrekar, da ću ja dobiti od druga Grabera neku protu uslugu zato, što ga ovime zaštićujem, od klevete i nepravda, koje se njemu nanose, jer napokon moraju priznati i oni koji nisu uz njega, da mu nisu dorasli njegovom radu.

Gašparac i drugovi nazivaju druga Grabera samozvanim pretsjednikom. Čudi me, da upotrebljavaju ovakve izraze oni, koji su ga sa ostalim zvaničnicima i služiteljima postavili na čelo, da povede akciju i poduzme potrebne korake u Beogradu, kako bi dobili potvrđena pravila za naše samostalno udruženje, svih zvaničnika i služitelja u cijeloj državi.

Ljepo je od tih drugova, koji sve moguće pišu o drugu Graberu, da ipak priznaju, da je postigao cilj za kojim je išao — to jest, da je udovoljio željama sviju nas nižih službenika, a oni, koji su bili najvatreniji za tu ideju, danas okreću ledja i na ovaj brutalan način zahvaljuju mu na njegovom radu i požrtvovnosti za opštu korist i bolju budućnost sviju nas.

Mislim, da će drug Gašparac i drug Smrekar malo drukčije misliti, ako ih sjetim na skupštinu od 10. jula.

Budući je bila skupština od 10. jula o. g., koja se održavala u poštanskom domu, raspuštena, zbog nesporazumka obiju stranaka, kojeg detalje nije potrebno da ovdje iznašam, jer svaki koji je bio prisutan, znade i razlog, što smo onim časom prestali, da radimo za udruženje kojega smo do nedavna bili članovi.

Onim časom, kada je bila skupština po policijskom izaslaniku raspuštena, otišli smo svi korporativno u čitaonicu poštanskog doma, gdje smo se svi prisutni zvaničnici i služitelji našli na okupu, pa čak i drug Gašpa-

rac i Smrekar, premda nisu bili pozvani, bili su u opoziciji kako su i danas, a ipak su se oba dvojica priključili istoj ideji kao i svi drugovi zvaničnici i služitelji i dali usmeno punomoć drugu Graberu, da bezuvjetno poradi sa drugom Penkom na tome, da mi dobijemo samostalno udruženje. Dapače drug Smrekar uzeo je riječ i kazao svima zvaničnicima i služiteljima, koji su bili prisutni, da je drug Graber preuzeo tešku zadaću na sebe za stvaranje samostalnog udruženja zvaničnika i služitelja, pa moli sve drugove, da ga u tom u svakom momentu podpomažu.

A danas, kada je drug Graber ujedno sa drugom Penkom u Beogradu stvarno uspio sa svojim molbama kod Državnog Savjeta, da se stvori samostalno udruženje zvaničnika i služitelja, Vi ga, kao drugovi, klevećete javno putem glasnika »Pošte«.

Drug Gašparac i drug Smrekar iznašaju neko stanovište, pozivajući drugove, da ne istupaju iz udruženja tako dugo, dok god ne budu potvrđena naša pravila. Ja nisam delio njihovog mišljenja, kao što nisu niti svi prisutni drugovi, što je bilo sasama opravdano, jer sa istupom iz udruženja nismo mogli i onako ništa izgubiti, jer se za nas i onako nije ništa radilo, već su učestale neprestane »zadjevice«, uslijed čega je bio glasnik u najviše slučajeva ispunjen člancima, koji su nam donášali razdor i razna klevetanja ali vrlo rijetko kakav koristan članak ili makakav postignut rezultat za nas niže službenike. Stoga nismo mogli ništa izgubiti, ujedno moram napomenuti, da ob istupu iz udruženja, kojeg smo bili do nedavna članovi, znali smo put i način, na koji smo se mogli uspješno boriti za naša pravila, da nije uspjelo tako, kao što je sada.

Što je drug Graber po naredjenju iz Ljubljane odlučno tražio istup članstva, na to će drugovima Gašparcu i Smrekaru odgovoriti drug i predsjednik Penko. A što se tiče maturanata i srednjeg činovničkog staleža, moje je mišljenje sasama suprotno od drugova Gašparca i Smrekara, jer napokon ljudi sa većom naobrazbom i ljudi na vodećim mjestima, mogu uvijek za nas više učiniti, nego

srednji činovnički stalež. Pa nije ni čudo što niži službenici u Ljubljani stoje u uskoj vezi sa maturantima. Taj je njihov postupak sasama opravdan, jer uvjeren sam, da ne rade na svoju štetu. Uostalom to će interesentima drug i predsjednik Penko bolje razjasniti — naravno ako bude hteo.

Što se tiče ljubljanskog glasnika »Poštar«, neka se drugovi Gašparac i Smrekar obrate na druga Penka; moje je mišljenje, da ima u Ljubljani drugova zvaničnika i služitelja, koji mogu uvijek pisati onako, kao što piše Gašparac i drug, samo na drukčiji način, a ne klevetati onoga, koga je prigodom odlaska na kongres u Beograd na glav. žel. stanici u Zagrebu izljubio i plakao od ushita (koji je željeo, da se ostvare naše želje, koje se eto i ostvarile, a danas onaj isti Gašparac okreće ledja i kleveće druga Grabera). Juda je sa poljubcem izdao Krista, samo to je razlika, što je Juda dobio 30 srebrnjaka a drug Gašparac neznam šta.

Pitam se: što je drug Graber učinio kroz osam godina kao član odbora i potpredsjednik? Možda sam prije imao drugo mišljenje, ali danas sam uvjeren, da u struji, koja je vladala, a koja i danas vodi, za nas niže službenike ništa nije mogao učiniti, ili vrlo malo iz tog razloga, što se na nas niže službenike uvijek gledalo drugim očima, i što se nije nikad ili rijetko kada poduzelo nešto, da se udovolji našim zahtjevima, koji su došli uvijek u zadnju točku dnevnog reda, a onda je bilo obično uvijek kasno i tako se prešlo preko toga. Imade pitanja i predloga, koji su trebali biti riješeni prije 5—6 godina, a još ni danas nisu.

Na primjer taj već dugo željkovani nedeljni odmor, osobito za listonoše! Eto na primjer: u Slovenačkoj imadu nedeljni odmor. Pa kada imadu drugovi Slovenci, vrlo me čudi, da nebi i mi mogli imati tu istu pogodnost. Uostalom mi smo svi Jugosloveni, u jednoj smo Državi, stoga imademo i ista prava. Gospoda na vodećim mjestima znadu sada, kao što su to znali i prije, da je to jedan zahtjev sasama opravdan, a znali su i to, da bi se tom našem opravdanom zahtjevu i udovoljilo ali usprkos toga nije niko

Šale za male.

*
POPRAVEK.

Ali je res?

Ni res, da imam kot predsednik zadruga »Poštni dom« pravico do enomesečnega plačanega dopusta na leto, temveč res je, da takega dopusta nimam in ga nisem nikoli mel in da znaša torej tak račun za mojo osebo vsako leto ničlo.

Ni res, da bi bilo pametno kupiti iz kaptala, ki ga ima »Poštni dom« sedaj na razpolago, kak vinograd, temveč res je, da bo bolj pametno začeti z zidanjem Poštne doma že prihodnjo pomlad.

Vilko Smerdu

tč. predsednik zadruga »Poštni dom«.

Tako torej! Dolgo smo čakali na odgovor. Mi smo že od vsega početka dvomili, da bi bila zadruga »Poštni dom« tako radodarna, četudi je g. Smerdu prejel od iste zadruga že prav lepe tisočake.

Glede vinograda je pa stvar taka. Mi še vedno trdimo, da bi bilo pametno iz razpoložljive gotovine »P. d.« kupiti vinograd, ker to je pač stvar posameznika, kako kdo misli. Sicer pa tudi popravkar, g. Smerdu, samo v prvem delu drugega odstavka trdi, da ne bi bilo pametno kupiti vinograd, takoj nato pa že indirektno prizna, da bi bilo pametno kupiti ga, samo da se njemu zdi še bolj pametno pričeti z zidanjem.

poduzeo korake, da se to pitanje jednom riješi, koje eto i danas još stoji neriješeno, a molba negdje zabačena. Na svakoj godišnjoj glavnoj skupštini bilo je govora o tom pitanju, ali predsjednik g. Lalić jednostavno prešao je čitke preko toga pitanja i jednostavno kazao, da će biti Vašem zahtjevu do godine udovoljeno. Jest i bilo bi ali do druge glavne godišnje skupštine nije nikada pala riječ u tom pogledu. Ali budite uvjereni, da ćemo kroz najkraće vrijeme znati rezultat: da ili ne. To mora biti čeznja novo osnovanog udruženja zvaničnika i služitelja. Nijedan zahtjev, nijedno pitanje i molbu ne zabašuriti i baciti u zaborav, već nastojat na svaki način isposlovati sve do kraja. Samo na taj način moći ćemo raditi i postojati.

Ima još mnogo razloga što drug Graber nije mogao učiniti za nas ono, što bi bio na svaki način učinio, da su bili drugi ljudi u vodstvu, ali ovako nije mogao. Razloga ne želim, da navadjam, jerbo ih drug Gašparac i Smrekar znadu, a znadu ih i članovi do nedavna našeg udruženja.

U članku lista »Pošta« od 22. o. mj. Gašparac i Smrekar imadu mnogo ironije i mnogo nesmiselnih riječi koje neće, drugu Graberu, bezuvjetno, ništa naškoditi niti u Zagrebu, a niti van Zagreba, jer uostalom tu su članovi odbora i revizioni odbor u koje ljude treba imati puno povjerenje. Čim to povjerenje članova izgube, onda svaki znade što treba da radi.

† Jože Gruden.

V torek 18. oktobra smo spremili svojega dragega tovariša, ki nas je tako nepričakovano zapustil, k večnemu počitku pri Sv. Križu. Kako zelo priljubljen je bil pri svojih številnih tovariših in znancih, je pokazal žalni spreved, ki se je vil kakor črn trak od Rimske ceste do Marijinoga trga.

Pokojni Jože je bil rojen 14. marca 1864 pri Fari na Blokah (Nova vas). Po dovršeni srednji šoli je stopil v poštno službo, kjer je bil zelo priljubljen zaradi svojega vestnega in mirnega ponašanja pri predstojnikih in svojih tovariših. Po osvoboditvi, ko je bila osnovana v Ljubljani nova poštna direkcija, je bil naš Jože pozvan z drugimi strokovnjaki, da postavijo trden temelj za nadaljne delo. Tu ni bilo treba le praktičnega poštno-strokovnega znanja, veliko več težave je bilo s slovenskimi strokovnimi izrazi. In ravno za ta težki posel je bil rajni tovariš Gruden poklican. Saj je že pogosto pokazal po dnevnih, kako temeljito pozna materin jezik. Koristilo mu je pri tem seveda tudi znanje srbo-hrvaščine in češčine, tako da se je lahko temeljito poglobil v to kočljivo delo.

Ko je leta 1926 doslužil svojo službeno dobo in bil upokojen, ni užival v brezdelju zasluženega miru. Kakor je prej poleg opravljanja službenih dolžnosti vedno našel še nekaj časa, da je svoje utise objavljaj v časopisju, tako se je pozneje kot upokojenec popolnoma posvetil časnikarskemu poslu in je bil tudi marljiv in vztrajen sotrudnik »Poštarja«.

Z Jožetom Grudnom smo izgubili res dragega tovariša, odprto dušo. Ne bomo pozabili nanj! Naj v miru počiva!

Tvornica dežnikov

L. MIKUŠ

Ljubljana, Mestni trg 15

priporoča svojo bogato zalogo dežnikov in sprehajalnih palic.

Čudi me u ostalom i to, što drug Gašparac iznosi na vidjelo nekoje činjenice, koje opšte ne postoje. Drug Graber nije tražio odobrenje troškova za put u Beograd, već otišao na trošak Centrale u Ljubljani, koja ga je i pozvala.

Zaista smješno je to što drug Gašparac iznosi o sastanku poslije skupštine i glede nekog vina, koje je preuzelo i druga Gašparca, t. j. dobio je prilično magareće noge, a glavu od purana. Mora znati, da je došlo dosta drugova, koji ni pozvati nisu bili a uostalom drug Graber nije u stanju, da časti sve zvaničnike i služitelje u Zagrebu. Želeo bi vidjeti druga Gašparca ili Smrekar, kada bi jedan od njih bio kavalir za 30 ljudi? Stoga je zahtjev druga Grabera sasvim opravdan, samo što nije njegovom zahtjevu udovoljeno (na žalost).

Što tiče gospodarenja novcem, neka se onaj, koga to interesuje, obrati na privremenog blagajnika druga Vugrinca, koji će mu dati potrebno objašnjenje u koliko je takav interesent, član novo osnovanog udruženja, a koji nije neka ne dira u ono na što nema pravo. Svaki neka mete pred svojom kućom.

Neka na doiduću i prvu glavnu skupštinu izvole doći drugovi Gašparac i Smrekar, pa ako tom prilikom zvaničnici i služitelji nadju za shodno, da je Gašparac sposobniji od druga Grabera, tada će drug Graber onim momentom odstupiti.

Za sada samo toliko!

L.

Modna manufakturna trgovina

Fabiani & Jurjovec

LJUBLJANA, Stritarjeva ulica 5.

se priporoča pri nabavi blaga za obleke. Prodaja na obroke potom Gospodarske zadruge poštinih nameštencev.

Cene zmerne! Postrežba točna in solidna!

Širši sestanek pogodbenih poštarjev.

Za nedeljo, dne 6. t. m., je sklical g. V. Engelman, pogodbeni poštar v Šmartnem v Tuhinju, širši sestanek, kjer so razpravljali o svojih stanovskih razmerah. S tega sestanka so poslali novoimenovanemu v. d. direktorja Dravske direkcije pošte in telegrafa brzojavko sledeče vsebine:

Direktorju dr. Janku Tavzesu — Ljubljana. Pogodbeni poštarji, zbrani na sestanku v Mariboru, želijo svojem novemu direktorju na trudapolnem polju obilo sreče ter soglasno čestitajo k imenovanju.

Prihodnja številka našega lista izide že proti koncu tega meseca in bo poročala tudi o izrednem občnem zboru Društva nižjih poštinih uslužbencev Kraljevine Jugoslavije.

Zahvala.

Ko me je postavil gospod prometni minister za vršilca dolžnosti direktorja, sem prejel od poštinih nameštencev iz vseh krajev toliko čestitk, da se jim lahko samo skupno zahvalim. Naj bodo prepričani vsi, da bom skušal uveljaviti pravičnost in objektivnost za vse in vsakogar.

V Ljubljani, dne 8. nov. 1932.

Dr. Janko Tavzes

v. d. direktorja

Dravske direkcije pošte in telegrafa.

ZAHVALA.

Podpisana se najtopleje zahvaljuje za mnogoštevilne izraze ljubezni ob priliki pogreba dragega pokojnika Rada Jegliča, sekretarja p. t. direkcije v pokoju.

Najlepša hvala gg. uradnikom in ostalim p. t. uslužbencem, ki so v tako velikem številu spremljali blagega pokojnika na poslednji poti.

Izrecno hvalo pa izrekam še pevskemu društvu p. t. nameštencev, ki so z ganljivimi žalostinkami lajšali bol svojcev.

Ljubljana, v oktobru 1932.

Žalujoča soproga

Pavlina Jegličeva.

Manicure

POZOR!

Če hočete biti dobro postreženi, posetite frizerski salon za dame in gospode

Ante Blažič, Ljubljana

Pred Škofijo 10

Trajna ondulacija

Vodna ondulacija

Sarajevski spomin na 20. oktobra 1912.

Višji poštini uradnik Slovenec, ki je pred vojno služboval v Sarajevu, nam je poslal naslednje vrstice: Vrhovno vodstvo pošte, telegrafa in telefona v Bosni-Hercegovini je imel bivši »Telegraphen Bureau des Generalstabes« na Dunaju. Osobje se je nameščalo z vojaki, ki so bili pred vojno službo že poštno-telegrafsko izvežbani. Le na vodilna mesta so bili dodeljeni poštini uradniki iz Avstro-Ogrske. Med temi so bili Jugosloveni zelo redki. Brzojavna centrala Sarajevo je imela direktno zvezo z Budimpešto, Beogradom, Dunajem, Splitom in Carigradom (na progi Mitrovica—Skoplje—Solun). Ker je bil promet iz zapadne Evrope preko Sarajeva v Orijent (vse tja do Japonske) najcenejši, sta Sarajevo in Carigrad izmenjala dnevno po 1200 in še več brzojavk. Čim se je vnela balkanska vojna, smo v Sarajevu takoj slutili, da bo brzojavna zveza s Carigradom kmalu pretrgana. Gotova gospoda je bila sicer nasprotnega mnenja, toda izpolnilo se je vendar tako, kakor smo pričakovali mi. Dne 20. oktobra 1912 sem imel kontrolno službo pri sarajevskem brzojavnem uradu. Ob 12.04 mi javi telegrafist Rek (po rodu Čeh), da je Carigrad sredi oddajanja brzojavke izostal — vod je nedvomno prekinjen. Rekovo prijavo sem kratko kvitiral: »Zbogom, nikdar več!...« Tako je tudi bilo. Srbska vojska je vod že okupirala. (»Jutro«.)

Kot ni brez dela produkta, tako ni brez žrtev močnih pobud.

A.

Velika izbira najmodernejših letnih in jesenskih čevljev po zelo zmernih cenah

Trgovina s čevlji

LJUBLJANA

POD TRANČO

pri Čevljarskem mostu

Š I N K O V E C

Stanovanjsko vprašanje.

Vsa povojna leta predstavlja najhujše breme v naši državi za malega človeka stanovanjska najemnina. Polovico ali pa še več svojih mesečnih prejemkov morajo delavci, državni in privatni uslužbenci ter upokojenici odšteti za najemnino svojih borih stanovanj. Zaradi tega za ostalo življenje družin teh slojev našega naroda preostaja tako majhen del prejemkov, da isti ne zadostuje niti za najnujnejše življenjske potrebščine.

Veliko se je že pisalo o odpravi tega zla, ki je zadnja leta po ukinitvi stanovanjske zaščite vedno hujše. Poskušalo se je z raznimi načini, sestavljale so se resolucije na shodih, predlagali predlogi parlamentu in vladi, a do sedaj v naši državi še ni prišlo do odgovarjajoče in pravične rešitve stanovanjskega vprašanja.

Z devalvacijo denarja se je po vse povojnih državah Evrope izvršila velika pregrupacija gospodarske strukture posameznih slojev naroda. Oni, ki so živeli pod tako zvanimi urejenimi predvojnimi razmerami od zaslužka svojih rok in duha, so po vojni bili potisnjeni na najnižji gospodarski nivo. Posamezne države, med njimi tudi naša, niso znale osigurati takih prejemkov, ki bi odgovarjali porastu cen za življenjske potrebščine. Tako se je vsa peza spremenjene gospodarske strukture v prvi vrsti prevladala na fiksne nastavlence, državne in privatne, aktivne in upokojene ter delavce.

Beati possidentes, posedujoči so branili svojo posest, ki je obdržala svojo vrednost, medtem ko je denar propadal. Neposedujoči pa so že zaradi tega, ker so zaslužili za svoje delo manj vreden denar, bili onesposobljeni za vsako večjo borbo, ki bi prinesla trajen uspeh. To smo doživeli v naši državi pri vseh akcijah, ki so bile podvzete za pobiranje draginje, kamor spada v prvi vrsti zmanjšanje previsokih najemnin.

Ugotoviti pa je tudi še dejstvo, da so se v naši državi vsa gospodarska vprašanja pod tako zvanimi političnimi režimi reševala iz strankarsko političnih vidikov, ko so se vitalni državni in narodni interesi morali podrediti partijski vsemogočnosti ter partizanski samovolji in strasti.

Šesti januar 1929 je prekinil s partizanstvom in začrtal nove smernice. Narodna skupščina in senat sta bila izvoljena za gospodarsko delo, da ustvarita močne temelje za razvoj in napredek vseh slojev, torej vsega jugoslovanskega naroda.

Januarja meseca t. l. se je na poziv ministrstva za socialno politiko in nar. zdravje vršila v Beogradu anketa o stanovanjskih najemninah. Na tej anketi so bili predstavniki posedujočih in neposedujočih. Ta anketa ni mogla prinesiti nobenega pozitivnega rezultata, ker so zastopniki hišnih posestnikov iznašali, da država ne sme v tem oziru ničesar podvzeti, ker bi bilo to v škodo gospodarstva. Zastopniki najemnikov pa so pokazali na vso bedo delovnega ljudstva, ki za slaba in nehigijenska stanovanja mora plačevati horendne vsote in pri tem s svojimi družinami stradati. Iznašlo se je, da je v Beogradu okoli 1300, v Zagrebu okoli 600, v Ljubljani okoli 300 stanovanj praznih, ker hišni posestniki zahtevajo tako visoke najemnine, da jih reflektanti ne morejo plačati.

Sestavljene so bile tudi komisije, ki so pripravile razne zakonske osnutke za rešitev stanovanjskih najemnin. Ti osnutki so bili predloženi vladi, kjer čakajo rešitve. Od raznih strani se iznaša, da ni misliti na to, da bi se dobila večina v narodni skupščini in senatu za nov stanovanjski zakon. Govori se, da je samo v Beogradu zazidanega denarja, ki je izposojen, v iznosu ca. 1 in pol milijarde dinarjev. Ta denar se mora obrestovati po 8%

in da je že to najjačji argument, da morajo zgrajene hiše nositi najmanj 12%, ker sicer se hipoteka nikdar ne more amortizirati. Iznašalo se je tudi to, da bi v slučaju sprejetja stanovanjskega zakona nihče v naši državi ne gradil novih stavb, ker denar ne bi bil dobičkanosno naložen.

Začela se je torej stara pesem z malo spremenjenim napevom. Zopet so na dnevnem redu isti argumenti, samo da se sedaj ne iznašajo v imenu partije in njenega »poslanstva« za rešitev naroda, nego v imenu in v obrambo gospodarstva. In sicer gospodarstva, ki bi še naprej osiguralo prekomerne čiste dohodke hišnim posestnikom na račun najemnikov, ki tvorijo v vseh večjih krajih naše domovine ogromno večino prebivalstva. Takega gospodarstva, ki bi z oderuškimi najemninami omogočalo amortizacijo investiranega denarja v petih ali desetih letih in s tem prekomerno in krivično bogatelo posameznike na račun splošnosti in v škodo ogromne večine delovnega ljudstva. Takega gospodarstva, ki se pri vsaki priliki sklicuje na visoko obrestno mero v denarnih zavodih samo radi tega, da bi s tem zbrisalo svoje postopanje.

Država mora za vsako ceno to zlo zajeti pri korenu in z zakonom določiti obrestno mero. Tu je glavni vzrok prekomerni izrabi stanovanjskih najemnikov s strani hišnih posestnikov. Ako bi mi imeli zakon o obrestni meri, kjer bi bile določene tudi sankcije za zlorabo, potem je čisto sigurno, da bi se stanovanjsko vprašanje dalo lažje rešiti. Sedaj pa, ko kapitalist oziroma hišni posestnik vidi, da ni zakonskih sankcij proti oderuštvi pri obrestni meri, ko se denar izposoja z obrestmi do 25 ali pa še celo več odstotkov, je čisto jasno, da hišni posestnik skuša doseči isto obrestovanje tudi za svoj v hišah naloženi kapital.

Treba se je enkrat odločiti, da se zamujeno popravi in omogoči našemu narodu zdrav razvoj. Iz državnega vidika je nujno potrebno, da se za delavstvo, državne in privatne uslužbence zasigurajo cenena in higijenska stanovanja. Ne sme se dopustiti, da se družine državnih in privatnih uslužbencev in delavstva v zakotnih predmestjih v barakah in zasilnih stanovanjih fizično in duševno kakor tudi moralno ugonablajo. Ne sme se pripustiti, da se otroci teh stanov našega naroda že v najnežnejši mladosti nalezajo raznih boleznih in da poleg tega tudi duševno propadajo, ako hočemo imeti v bodočnosti zdrav naraščaj in s tem zdrav narod. Za dosego tega nobena žrtev ne more in ne sme biti prevelika. Ta žrtev pa ne sme obremenjevati samo poedince, nego splošnost, ves narod po njegovi gospodarski strukturi in moči.

Res je, da je obča kriza zajela tudi naš narod in našo državo in da se sedaj najbolj nazorno kažejo posledice napačnega gospodarstva v onih povojnih letih, ko je bila tako zvana gospodarska konjunktura. Če so se takrat naredile napake, ki sedaj ogromno večino našega naroda vedno huje pritiskajo, potem mora vendar enkrat priti do preokreta!

Narodna skupščina in senat sta zopet sklicana. Napovedujejo se razni zakoni za omiljenje krize, razdolžitvev kmetijskega stanu itd.

In vendar je odločilna in korenita sprememba nujna in neodložljiva. Naše gospodarstvo je bolno, bremena niso pravilno in pravično razdeljena. Ogromna večina delovnega ljudstva komaj živi! Oderuštvo in navijanje cen zavzemata vedno večji obseg. Najbolj nujna sta zakona o obrestni meri, ki naj določa maksimalno obrestno mero in onemogoča oderuštvo in o stanovanjskih najem-

ninah, ki določa maksimalne najemnine in onemogoča oderuštvo s stanovanjskimi najemninami!

Odločitev ali zavlačevanje teh dveh vprašanj pomeni povečanje bede delovnih slojev našega naroda. Kam bo to privedlo, si lahko vsak jugoslovanski patriot sam izračuna. Tega naj se zavedajo naši gg. senatorji in poslanci pri svojem zakonodajnem delu. D. J.

Ta izvrsten članek smo ponatisnili iz tednika »Pohod«, št. 8, od 29. oktobra t. l.

Dober nakup oblačilnega blaga za ženske in moške, kakor tudi druge potrebščine se dobe pri

JANKO ČEŠNIK

Lingarjeva ul. LJUBLJANA Stritarjeva ul.

Pojasnila.

Znižanje prejemkov.

Govorice, da se bodo prejemki aktivnih in upokojenih državnih nameščencev spet znižali, je finančni minister na seji vlade kategorično demantiral. Izdano je bilo obvestilo, da vlada takega znižanja absolutno ne namerava izvesti.

Dodelitev delnic PAB državnemu uradništvu. Na intervencijo ministra g. dr. Kramerja glede dodelitve delnic Privilegirane agrarne banke drž. uradništvu v Dravski banovini, ki je ob priliki subskripcije vpisalo lepo vsoto, je odredil finančni minister, da se delnice čim prej izdajo in izroče v prvi vrsti državnemu uradništvu v Dravski banovini. Dela bodo končana najbrž v teku enega meseca, nakar bo glavna državna blagajna takoj dostavila delnice prizadetemu uradništvu.

Obdavčenje naturalnih stanovanj.

Davčni oddelek fin. ministrstva je glede obdavčenja stanovanj, ki uživajo od države ali samoupravnih teles drž. ali samoupravni uslužbenci kot naturalen deputat, odločil, da je treba taka naturalna stanovanja obdavčiti z uslužbenskim davkom. To tako, da bodo nakazovalci druge stopnje po uredbi za določitev vrednosti stanovanj ugotovili, koliko je poedino stanovanje vredno na mesec in to vrednost vnesli v plačilni seznam. Tako ugotovljeni znesek se prišteje ostalim uslužbenčevim dohodkom in se skupna vsota le-teh nato obdavči po določbah o uslužbenskem davku. (»Naš glas«.)

Nagrade dnevničarjem Poštne hranilnice.

»Službene novine« objavljajo uredbu o višini nagrad za dnevničarje Poštne hranilnice. Po tej uredbi bodo dobivali dnevničarji, ki vrše službo zvančnikov brez ozira na kvalifikacijo v prvem draginjskem razredu 1100, v II. 950, in v III. 850 Din mesečno; dnevničarji, ki vrše službo služiteljev, bodo dobivali v I. draginjskem razredu 950, v II. 850, v III. 700 Din mesečno; dnevničarji s strokovno kvalifikacijo: v I. draginjskem razredu 1200, v II. 1100 in v III. 1000 Din mesečno; dnevničarji s fakultetno izobrazbo: v I. draginjskem razredu 1400, v II. 1300, v III. 1200 Din. Vsako drugo leto zadovoljive službe se poviša nagrada v prvi skupini za 50, v drugi za 40, v tretji za 60 in v četrti za 80 Din mesečno. Oni dnevničarji, ki so sedaj v službi in imajo večjo nagrado, kakor pa jo določa ta uredba, obdrže svoje dosežanje prejemke.

Gospodična Metka Gostinčarjeva, p. t. uradnica pošte Ljubljana 1 želi, da bi na prihodnjem UPU-sestanku bila tudi španska stena. Glej zadnji »Poštni glasnik«!

Prijave za draginjske doklade upokojencev.

Upokojencem, ki so letos pomladi že vložili prijave za draginjske doklade, istih ni treba vnovič predlagati. Pač pa mora vložiti tako prijavo vsak upokojenec, če so pri njem medtem nastopile take okoliščine, da mu gre pravica do draginjskih doklad. Tudi vsi na novo upokojeni aktivni državni nameščenci morajo vložiti prijavo na predpisanem obrazcu, sicer se jim pokojnine ne more nakazati. Vsi ti naj torej pošljejo pravilno izpolnjene prijave finančni direkciji takoj, ko izvedo za svojo upokojitev, torej še preden dobe upokojitveni odlok, da se izplačilo pokojnine ne zavleče. (»Naš glas«.)

ZAHVALA.

»Poštni glasnik« št. 20 od 1. t. m. prinaša na četrti strani neko zahvalo g. Čampe. V tej zahvali se nahaja med drugim tudi sledeče: »Ob priliki moje premestitve v Novi Sad sem dobil toliko izrazov osebnih simpatij, ne samo iz Slovenije, ampak tudi iz drugih krajev države, da nisem mogel vsem odgovoriti. Med njimi so mi bili poslani izrazi simpatij tudi od nečlanov in tovarišev maturantov...« Recimo, da je tako in Bog požegnaj! Ne verjamemo pa, da je poslal kake izraze simpatij g. Čampi le en sam maturant, razen morebiti gg. Marklja in Poharca.

Nova in potrebna knjiga.

Generalni inspektor našega celokupnega prometa, gospod Drag. V. Blagojević je izdal priročno in zelo praktično urejeno knjigo z naslovom »Šta svaki putnik treba da zna« in z naslednjo vsebino:

- Umesto predgovora.
- Pre polaska na put.
- Legitimacija.
- Produžavanje vrednosti legitimacija.
- Gubitak ili ograničenje prava na povlašćenu vožnju.
- Dolazak do železničke stanice.
- Na polaznoj železničkoj stanici.
- O voznim kartama uopšte.
- Vreme otvaranja putničkih blagajnica.
- Red pri kupovanju voznih karata.
- Kupovanja voznih karata.
- Zloupotreba povlašćene vožnje.
- Provera kupljene vozne karte.
- Kupovina voznih karata kod društva
- »Putnik«.
- Osiguranje protiv nesrećnih slučajeva pri putovanju.
- Narudžbina odeljaka ili pojedinih sedišta.
- Vožnja u službenim kolima.
- Peronske karte.
- Prevoz putničkog prtljaga.
- Predaja putničkog prtljaga na prevoz — prtljažnina.
- Osiguranje prtljaga.
- Čekaonica.
- Vračanje i zamena voznih karata na polaznoj želez. stanici.
- Lica koja su izključena od vožnje ili se samo uslovno prevoze.
- Polazak — zakašnjenje putnika.
- Ulaženje putnika u kola železničkog voza.
- Ulazak putnika u kupe — odeljak kola.
- Zauzimanje sedišta u odeljcima kola.
- Karta za vožnju u kolima za spavanje.
- Uvodjenje životinja u putnička kola.
- Unošenje ručnog prtljaga u putnička kola.
- Predmeti izključeni od unošenja u putnička kola.
- Odeljci za nepušače.
- Odeljci za ženske u kolima.
- Lica koja se izključuju od dalje vožnje.
- O doplatama i pregledu voznih karata. (Doplata na vozne cene kod putničkih blagajnica na žel. stanici. Doplata kada se nadje

putnik u vozu bez vozne karte. Doplata kad se putnik nadje u kolima ili odeljku razreda za koji mu vozna karta ne važi. Plaćanje doplate kad se ko nadje u vozu bez vozne isprave, dok voz još nije krenuo. Plaćanje doplate kad putnik predje izlaznu stanicu. Plaćanje doplate kad se putnik bez karte sam prijavi. Plaćanje doplate samo jedan dinar. Nikakva se naplata ne naplaćuje. Pregled voznih karata — voznih isprava — u vozu.)

Bavljenje u kolima za obedovanje.
Postupak na medjustanicama i zadržavanja otvorenoj pruzi.
Prekidanje putovanja na medjustanicama.
Zakašnjenje i izostajanje vozova — pomećaji u saobraćaju.

Otvaranje prozora i vrata u kolskom odeljku.

Hodnici u kolima.
Prelaz iz kola u kola za vreme vožnje.
Oštećenje i kvar kola i opremnih predmeta.

Čistoća u kolima.
Spavanje, ležanje i metanje nogu sa obućom na sedište.

Otpatci od cigareta.
Obedovanje u odeljcima kola.

Odeljak za umivanje.
Zagrevanje vozova.
Na izlaznoj stanici.

Pri završetku puta.
Čuvanje prtljaga na želez. stanicama. — Garderoba.

Izdavanje putničkog prtljaga.
Odgovornost železnice za gubitak, manjak i oštetu.

Gubitak putničkog prtljaga.
Odgovornost železnice za prekoračenje roka za isporuku.

O izgubljenim predmetima na železnici (Prijavlivanje).

Traganje za izgubljenim predmetom.
Postupak s nadjenim predmetom.

Pristojbe za čuvanje nadjenih predmeta.
Izdavanje nadjenih predmeta sopstveniku.
Slanje nadjenog predmeta sopstveniku.

Žalbe putnika.

Restorani i bifei na železn. stanicama.

Povlastice za vožnju: Vozne karte — povlastice za decu. Putovanje djaka svojim kućama i natrag. Mesečne karte za javne službenike. Savez planinskih i drugih društava Kraljevine Jugoslavije. Sajmovi, sletovi, svečanosti. O povlašćenoj vožnji nezaposlenih radnika. Posetioci Jadranske obale, lekovitih banja i jezerskih mesta Kraljev. Jugoslavije.

Iz prednje vsebine je razbrati, da je knjiga res skrbno in praktično urejena, lahko razumljiva in je kot taka pač najboljši spremljevalec za vsakogar, ki ima količkaj opravka z železnicou.

Knjiga obsega 70 strani (v velikosti 196×133 mm) in stane le 6 Din.

Naročila naj se naslavlja: Drag. V. Blagojević, generalni inspektor celokupnog saobraćaja, Beograd.

Društvena poročila.

Poročilo z 28. redne odborove seje Osrednjega društva nižjih poštinih uslužbencev, ki se je vršila 13. oktobra t. l. v društvenem lokalu Pred Prulami št. 1.

Predsednik Penko otvori sejo ob 19. uri, pozdravi navzoče ter preide takoj k prvi točki dnevnega reda:

1. Čitanje zapisnika zadnje odborove seje. Po prečitanju zapisnika se isti odobri in podpisuje.

2. Došli dopisi: Tajnik Bizovičar prečita sledeče došle in poslane dopise: Rešenje drž. sveta in prometnega ministra, da ima društvo poštinih nižjih uslužbencev pravico do nadaljnjega obstoja po točki 7 § 76 u. z. Dalje prečita tudi dopis Krajevne skupine Ljublja-

na, iz katerega je razvidno, da je njih odbor soglasno določil 25.000 Din za ustanovitev lastne godbe, hkrati pa prosi tudi Centralni odbor za odobritev določenega zneska. Po krajši debati se soglasno odobri predlagani znesek. Ostale dopise vzame odbor v vednost.

3. Iz poročila predsednika je razvidno, da sta se skupno s tovarišem Maucom udeležila občnega zbora društva poštne godbe v Mariboru. To društvo šteje že sedaj 24 mož, ki so že pričeli pridno vežbati. Odbor jim želi srečno bodočnost. Nadalje omeni predsednik, da se vrši v soboto zvečer sestanek pripravljalnega odbora tukajšnje poštne godbe. Končna ustanovitev bo dosežena v najkrajšem času, ker je sedanji odbor dosegel, da sme društvo nižjih nadalje obstojati.

Dalje g. predsednik tudi poroča, da je bil strokovni list »Poštar« št. 10 razposlan vsem nižjim poštinih uslužbencem v Sloveniji, kakor tudi vsem poštam širom naše domovine, kar bo dobro služilo pri ustanavljanju banovinskih sekcij nižjih poštinih uslužbencev. Omenil je še, da bo potrebno sestaviti nov pravilnik, ki bo odgovarjal §-u 76 u. z. Na to predlaga, da se širša seja skliče dne 23. oktobra, izredni občni zbor pa dne 6. novembra. Vse ostalo bo pravočasno objavljeno.

K besedi se na to priglasil še tov. Tešar in predlaga, da se naj vsled novo nastalega položaja začasno ustavi podeljevanje izrednih podpor. — Predlog je soglasno sprejet s tem, da tajnik takoj o sklepu obvesti vse Krajevne skupine. — Na prošnjo zagrebških tovarišev sklene odbor odposlati v Zagreb 1 izvod pravil in pravilnika. Za tem poroča predsednik, da je prejel Centralni odbor več prošenj svojih bivših članov, v katerih prosijo podpore. Ker se prosilci nahajajo v zelo bednem stanju, se prošnje odstopijo Krajevni skupini v Ljubljani. Ministrstvo je odbilo nekatere prošnje poštinih slov, ki imajo pravico do pokojnine. Zato jim bo društvo poslalo v najkrajšem času vzorce tožb na državni svet.

Kot zadnja točka dnevnega reda sledijo:

4. Slučajnosti: Tovariš Bezjak prosi pojasnila, ker je dobil že januarja t. l. periodičen povišek, dekreta pa še do danes ne. O zadevi bo predsednik odgovoril na prihodnji seji. Ker se nihče več ne priglasil k besedi, zaključil predsednik sejo ob 22. uri.

Tajnik: Bizovičar J., l. r.

Čim bolj boš upogibal hrbet, tem bolj bodo padali po njem udarci.

Osebne vesti.

Postavljeni: za uradn. pripravnik p o § 45/2 Urbič Marta roj. Muchint v Ljutomeru in Vojska Zlata v Murski Soboti ter p o § 45/1 Rak Jaroslav v Murski Soboti; z a s l u ž. I I. s k u p. Flerina Franc v Rušah in Drobnič Josip v Kamniku; z a p o g o d b. p o š t. Sinko Angela v Sv. Bolfenku pri Središču in Mohar Ana v Kresnicah; z a d n e v n i č a r j a Zabukovec Josip in Kafou Karel na Ljubljani.

Premeščeni: zvan. II. skup. Weisseisen Michael iz Kamnika na Ljubljano 1 in Wölle Jernej z Maribora 1 na Maribor 2; služ. II. skup. Köh Josip iz Poljčan v Kamnik, Pauko Josip iz Križevcev pri Ljutomeru v Pragersko in Žibek Franc z Maribora 2 na Maribor 1 ter pogodb. poštar Kutnar Josip iz Št. Ruperta pri Mokronogu v Stari trg ob Kolpi.

Upokojeni: direktor III/1 Gregorič Alojzij na direkciji; pt. čin. VI. sk. Fajdiga Rudolf na Ljubljani 1 in zvan. I. sk. Valentin Anton na Ljubljani 1.

Umrli: zvan. I. skup. Dolinšek Franc na Mariboru 1.

Prestanek službe: radi ostavke je prestala

služba uradn. priprav. po § 45/1 Todoriču Bronislavu v Celju in pogodb. pošt. Mohar-ju Ivanu v Kresnicah. Nadalje je prestala služba pogodb. pošt. Rau-u Ivanu v Sv. Bolfenku pri Središču, služitelju II. skup. Pravdič-u Francu v Sv. Lenartu v Slov. goricah ter dnev. Zorn-u Alojziju in Horvath Ernestu v Murski Soboti.

Poroke: pt. čin. VII. skup. Šraj Janko v Lescah se je poročil z Marto Pengal, prakt. tehn. IX. skup. Pintar Josip pri III. ter. t. t. sekciji z Ivo Keršmanc, služ. t. II. skup. Šalehar Anica na direkciji z Jožef. Brdnikom, pogodb. pošt. Werbole Marija v Polzeli z Antonom Štefančičem in Zajc Olga v Zrečah z Antonom Matjažem.

Polovičarstvo ni vredno moža!

To in ono.

Ureditev brezžičnega prenašanja. Na mednarodni konferenci za brzozav in radiotelegrafijo je tehnični odbor sklenil med drugim naslednje: Kadar katera velika radijska postaja preglasuje emisije sosedne države, se morata vladi obeh prizadetih držav sporazumeti, da smejo njihove oddajne postaje oddajati izključno samo na dogovorjenih valovih. — Odbor je razen tega odobril, da se smejo prepovedati amaterske oddajne postaje, če je vlada njihove države proti take-mu amaterskemu oddajanju.

Zračna zveza med Londonom in New-Yorkom. V Londonu se vršijo priprave za uvedbo stalnih zračnih zvez med Londonom in evropskimi prestolnicami po eni strani in z New-Yorkom po drugi strani. Zveza med New-Yorkom se bo vršila preko Azorov in Bermudov. Poskusi z novim orjaškim letalom so uspeli zelo dobro. Navzlic hudemu viharju je to letalo s 24 potniki z lahkoto preletelo Ocean.

»Uradni list« na marmorju. Prof. Guido Calza, ki vodi izkopavanja v Ostiji pri Rimu, je zadel pri teh izkopavanjih na popisano marmorno ploščo, ki je vsebovala nekakšno kroniko dogodkov za časa cesarja Trajana, in sicer v letih 108.—113. po našem štetju. Napis govori o velikih javnih zgradbah, ki jih je dal cesar Trajan izvršiti v Rimu, n. pr. terme, ki nosijo njegovo ime, Trajanov forum in baziliko Ulpia, ki jo je v preteklem letu izkopal znameniti starinoslovec Corrado Ricci v njenem polnem obsegu. Nadalje omenja kamen Trajanov steb, obnovitev Vestinega svetišča na Cezarjevem foru, vodovod iz Braccianskega je-

zera do Rima in druge gradbe. Med dogodki navaja smrt cesarjeve sestre Marcele in veliko ljudsko slavnost, ki je v l. 110. trajala 23 dni.

Prof. Calza je povedal novinarjem, da je marmorni napis odkril čisto slučajno. Kamen meri v dolžino 160 cm, v širino 58 cm in so ga v poznejšem času uporabili po vsej priliki kot prag za poznoantičen tempelj v Ostiji, ki so ga pričeli pravkar odkopavati. Prof. Calza pravi, da je smatrati kamen za neko vrsto rimskega uradnega lista, kajti do-

godkov in stvari, ki jih omenja, niso zabeležili šele po letih, temveč postopoma takoj, kakor so se dogajali. Na ta način je bila javnost poučena o teh dogodkih. Kameniti časnik predstavlja nekakšno kroniko dogodkov v prestolnici in za njih redakcija je bil odgovoren cesarjev prokurator, ki je imel značaj tiskovnega vodje. Po njegovi redakciji so v Rimu zapisali rimske dogodke na majhne table in jih razposlali provincialnim upravam, ki so jih morale v obliki napisov sporočiti javnosti.

Na gentlemanskih stezicah

ali

pesem o izprijenem kvasu.

Ni še prav se pojasnilo,
kaj nekje se je zgodilo,
vendar se nam zdi močno,
da se pletlo je tako.

Da zaščiti se morala,
dva sta se na pot podala;
eden njiju lep je fant,
drugi pa bolj elegant.

Tajen prej posvet so imeli,
da nekoga v prah bi zmleli.
Trebja najti le način,
da zatre se grd »zločin«.

Vsa prežeta simpatije
skor do vsake grdobije
odposlanca neke klike
šla sta, da dobita stike.

Kdor poslal ju je z Ljubljane,
se potuhne, tu ostane,
ker računa s tem že spet,
da je možen preokret...

Vozne listke sta kupila
in v kupé se posadila.
Slišiš iz poštenih ust:
»Kako lep je tak dopust!«

Pride Sava, zad Trbovlje,
Pragersko in Dravsko polje.
Skoro treba bo na plan.
Kje še Sveti je Senan!

Dokler majo društva dnarje,
dobro je, če noge varje,
kdor je njihov funkcionar,
najsij mlad je ali star.

Trošila sta grdne pare,
zbrane od uboge gare...
Nobel mora bit povsod
»direkcijski« vsak gospod.

Brž na trgu so sklenili,
da se bodo potegnili
s taksijem na tisto stran,
ki jo predvideva plan.

Naglo tjakaj sta prispela
dobre volje in vesela,
vendar šlo le ni tako,
kot pričakoval bi kdo!

Svete čudne sta dajala,
se naklonjeno smehljala,
zresnila se kar na mah,
da postal bi kdo bolj plah.

Ker uspehov nista žela,
spet nazaj sta odbrzela,
kjer kraljuje lepi Ptuj,
ta gospoda, uj, res uj!

Kdor bo plačal te račune,
naj razbije grde kljune;
sicer pa ni daleč stran
prepotrebni sodni dan!

Če morala koga mika,
naj za to gospodo stika;
rešen bo in zavarvan,
čim postane njihov član...

Zle prebije, dobre čase,
kdor spozna se na klobase.
Sploh vtrjuje možko čast,
če se brigaš sam za past...

»Radovednih mož« še manka,
koder se nastavlja zanka! —
Stoj, pogreza se proklet
od »morale« sprijen svet!

Čepice, znake

ter vse ostale potrebščine za
poštarje ima stalno v zalogi

A. Kassig, Ljubljana

Židovska ulica števil. 7.

Medič-Zankl, Ljubljana

Lastnik Franjo Medič

Firnež, laneno olje, laki, oljate in suhe barve

Kupujte le pri tvrdkah, ki oglašajo
v našem glasilu!

Tovarna pohištva

I. I. Naglas, Turjaški trg 6

priporoča svojo veliko zalogo
vsakovrstnega pohištva
po najnižjih cenah.

Vsakovrstne ure,
zlatnina, srebrnina in
optični predmeti

po nizkih cenah pri
L. VILHAR, urar
Ljubljana, Sv. Petra cesta 36

Aleks. Oblat

veletrgovina čevljev vseh vrst.

Poštni uslužbenci popust.

Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 18

Franc Mellitzer

Ljubljana VII., Celovška c. 14

Izdelujem vsakovrstne nahrbtni-
ke in izvršujem vsa v to stroko
spadajoča dela po najnižji ceni.
Obiščite nas!